

Домашна работа

по Творческо писане

на Станимир Джевелеков, ф. н. 50089

"Юмрукът на бога" на Фр. Форсайт - Рецензия

Казват, че ако искаш да убиеш президента на Франция, романът "Денят на чакала" е най-добрият учебник. В същия смисъл, ако искаш да извършиш преврат в малка африканска държава, само иди до книжарницата и потърси "Кучетата на войната" от същия автор. "Юмрукът на бога" може би няма да ви научи на толкова полезни в живота умения, но Фредерик Форсайт определено ще ви забавлява, ако случайно се окажете пътници в автобус, кабинков лифт или просто ви е скучно.

"Мъжът, на когото оставаха десет минути живот, се смееше" - така започва романът с богохулното заглавие, и ако читателят поне веднъж си е мислил, че светът на международния шпионаж е интересен, то той няма как да остане недоволен. В майсторска смесица от невероятно добре изследвана истина и невероятно добре измислена измислица, Форсайт не използва дори една дума повече от необходимото в изграждането на напрежение, което като че ли само обръща страницата.

Действието на книгата се развива преди и по време на окупацията на Кувейт от Ирак и последвалата коалиционна война през 91ва година. Участват Саддам Хюсеин, Маргарет Татчър, Джордж Буш старши, Колин Пауъл, но главен герой е майор Майк Мартин - войник от САС, израснал в Багдад, който се връща там на тайна мисия, за да осъществи контакт с високопоставен предател и да се опита да измъкне информация за секретното оръжие на Саддам с кодово име "Юмрукът на бога."

Благодарение на професионалния опит и контакти на автора, както и на могъщото му въображение, едва ли ще се осъмните в достоверността на която и да е част от историята - по-скоро ще се чудите къде именно свършва действителността и започва фикцията. Майсторството на автора е в представянето на привидно несвързани и отдалечени едно от друго събития като част от грандиозна политическа конспирация, а след това смилането на тези сложни схеми в четиво, което няма да затрудни и най-незаинтересования от външна политика читател.

Сюжетът е непредсказуем, въпреки че въпросната война е свършила преди осемнадесет години, а езикът представя картините живо и като на кино. Ако не ви се спи довечера, вземете си "Юмрукът на бога" на Фредерик Форсайт.